

dn. 15.07.2024 r.

WENoz.050.210.2024.3

Krajowa Rada Sądownictwa
ul. Rakowiecka 30
02-528 Warszawa

Krajowa Rada Sądownictwa stoi na straży niezawisłości sędziowskiej jako dobra wspólnego, więc jest organem właściwym w formułowaniu zasad etyki procesowej zapobiegających działaniom na szkodę tego dobra. Takie działania szkodliwe stosowane są przez sędziów rutynowo, dosłownie w każdym orzekaniu, co wywołuję spostrzeżeniem:

Na jakiej podstawie sąd orzeka o winie, czy karze jeśli między prawem a wyrokiem nie ma jakiegokolwiek pomostu w postaci sądowej wersji podstawy faktycznej (przyczyny konfliktu, cel wiążący uczestników, podmiot chroniony, wartości chronione)?

Brak sądowego ustalenia podstawy faktycznej musiałby znaczyć, że roszczenia stron w sprawach spornych są słuszne identycznie. Mimo braku takiej legitymacji, więc identycznej słuszności stanowisk stron, wyroki różnicujące strony są ogłaszane. Te najbardziej drastyczne w skutkach (w sprawach alimentacyjnych, rozwodowych) są nawet nieodwracalne, często z klauzulą natychmiastowej wykonalności.

Taki sposób orzekania jest niebezpieczny dla każdego uczestnika i narusza istotę niezawisłości sędziowskiej. Uzasadnienie wyroku, powstaje w czasie narady – zgodnie z licznym orzecznictwem Sądu Najwyższego. To fałsz, świadome kłamstwo i utopia. Wystarczy nie prosić o uzasadnienie wyroku w ustawowym terminie lecz później, o to uzasadnienie które powstało w czasie narady i okaże się, że tam nic podobnego nie powstało. Okaże się też, że po ustawowym terminie przewidzianym na sporządzenie uzasadnienia, sąd nie będzie wiedział (raczej nie będzie chciał wiedzieć) z jakim pożytecznym rezultatem wiąże się wykonywanie zarządzeń wymienionych w wyroku. Brak celu – pierwszego punktu każdego zarządzania.

Stać na straży niezawisłości znaczy pilnować aby ten przywilej nie był używany do ochrony czy pomocnictwa w przestępstwach, do wyrządzania krzywdy, szkody, niszczenia ludziom życia dla zabawy, itd. Z tego względu sądowa wersja podstawy faktycznej (autonomiczna wobec wersji stron) jest tym ustaleniem bez którego niezawisłość sędziowska jest niebezpieczną deklaracją a kontrola społeczna (wzajemna) zablokowana.

Konieczne jest jednoznaczne stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa.

dn. 15.07.2024 r.

Marek Mruczkowski